

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۰۵ جنوری ۲۰۱۱

فرزندان زحمتکشان بدخشان، گرسنه اند؛

حق آنان را از چپاولگران بگیریم!

در حالی که سرمایه داران چپاول می کنند و خان ها، اربابان و زمینداران بزرگ دهقانان عزیز کشور ما را غارت می کنند و دولت کنونی که تمام مسئولین بلند پایه آن سرمایه داران، اربابان، خان ها، زمینداران و تاجران می باشند و در خدمت سائر پولداران کلان و غارتگران قرار دارند؛ فرزندان زحمتکشان فقیر و غریب ما در ولایت بدخشان با گرسنگی به سر می برند و چاره ای ندارند جز این که فرزندان شان را به دیگران بسپارند.

در حالی که ولایت بدخشان را برف پوشانده و خشکسالی دوامدار دهقانان این ولایت را به شدت تاوانی ساخته است، خانواده های دهقانان در بدترین حالت به سر می برند و جگر گوشه های شان به خاطر کمبود مواد خوراکه با گرسنگی روبرو هستند و در مرز تلف شدن و مردن قرار دارند.

ولسوالی خواهان ولایت بدخشان یکی از ولسوالی هائی است که در بدترین وضعیت قرار دارد و اکثر مردم این ولسوالی که دهقان می باشند، به خاطر کمبود مواد خوراکه ناچار شده اند فرزندان شان را به ولسوالی برده و به رسم اعتراض به ولسوال بسپارند. از این ولسوالی گزارش می رسد که تا اکنون ۲۰ کودک مربوط به خانواده دهقانان به خاطر گرسنگی به ولسوال سپرده شده اند.

جمعه خان یکتن از دهقانان این ولسوالی به رسانه ها گفته است که شش طفلش را به خاطر این که از گرسنگی هلاک نشوند به ولسوال سپرده است. او می گوید که چشم به راه کم از جانب دولت و مؤسسات بود، اما کسی برایش کمک نکرد و با تمام شدن موادخوراکه در خانه اش مجبور شد، شش طفل پسر و دخترش را به ولسوال بسپارد.

این ننگ تاریخ در حالی تکرار می شود که قبل از این نیز مردم افغانستان کودکان شان را به خاطر گرسنگی به فروش رسانیده اند و خود به جای نان علف خورده اند. سپردن ۲۰ کودک به ولسوال خود حرکتی سمبولیک دهقانانی است که همه چیز خود را از دست داده اند و می دانند که نه دولتی و نه هم مؤسسه ای هیچ کدام به دردشان رسیده نمی توانند. آنان با این حرکت اعتراضی شان در حقیقت به ریش دولتی و حامیان خارجی اش می خندیدند که بر هر چیز و ناچیز نام «ملی» مانده اند و خود را «خدمتگاران» مردم می گویند و با مصرف میلیون ها دالر از «حقوق بشر» حرف می زنند.

این حرکت دهقانی در حالی صورت می گیرد که وزارت کار و امور اجتماعی با یک حرکت توهین آمیز دیگر به زحمتکشان، تصمیم گرفته است که برای ۱۸۹۰۰ خانواده فقیر کارگران و دهقانان برای شش ماه کوپون بدهد که ارزش آن هم ماهانه ۱۲۲۵ افغانی می شود. این توهین در حالی صورت می گیرد که از یک طرف قیمت یک کیلو گاز ۸۰ تا ۹۰ افغانی و قیمت یک توتۀ نان ۱۰ افغانی است و از طرف دیگر مصرف یک وقت نان دولتمردان به سه تا ۵ هزار افغانی می رسد.

این حرکت ضمن این که توهین دردناک به ما زحمتکشان است، در عین زمان به جای راه حل اصلی که در توان این دولت نیست و بوده هم نمی تواند، ما را با روحیه گدائی پرورش می دهد تا همیشه در خدمت سرمایه داران و زمینداران کلانی قرار داشته باشیم که هم حمایت دولت کنونی را دارند و هم حامیان مقتدر خارجی دارند که جز از بم ریختن کاری ندارند.

همه این فجایع دردناک نشان می دهد که این دولت، حامیان خارجی آن و مؤسسات خارجی و داخلی هیچ کدام نمی توانند در خدمت زحمتکشان باشند و این خود زحمتکشان هستند که باید حق فرزندان گرسنه زحمتکشان بدخشان و سایر ولایات کشور را از چپاولگران و غارتگران بگیرند و نگذارند که هیچ کسی با جیره بندی های مسخره به بازوان پر قدرت آنان توهین کند.

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۱۵ جدی ۱۳۹۰